

Ακαδημία Αθηνών για Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας: Συλλυπητήρια για την εκδημία ενός σπουδαίου Ιεράρχη και επίτιμου μέλους

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Η Ακαδημία Αθηνών εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά της για την κοίμηση «ενός σπουδαίου Ιεράρχη και επίτιμου μέλους της προς την Αυτοκέφαλη Ορθόδοξο Εκκλησία της Αλβανίας, αλλά και προς όλον τον κόσμο της ιεροσύνης και της χριστιανοσύνης. Αναρτά επίσης μεσίστιο τη σημαία του Μεγάρου της για τρεις ημέρες από την αναγγελία της κοίμησής του».

Σε ανακοίνωσή της η Ακαδημία Αθηνών αναφέρει τα εξής:

«Ο αείμνηστος ιεράρχης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1929. Σπούδασε Θεολογία,

Θρησκειολογία και Αφρικανολογία στα Πανεπιστήμια Αθηνών, Μαρβούργου και Αμβούργου, έγινε διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και υπήρξε, μεταξύ άλλων, υπότροφος του Ιδρύματος Alexander von Humboldt. Εξελέγη Καθηγητής Ιστορίας των Θρησκευμάτων στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών όπου και δίδαξε επί μία εικοσαετία. Διετέλεσε διευθυντής του τομέα Θρησκειολογίας και Κοινωνιολογίας όπως επίσης και Κοσμήτωρ της Σχολής, ενώ αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτωρ Θεολογίας και Φιλοσοφίας σε πολλά πανεπιστήμια ανά την υφήλιο, όπως στα Πανεπιστήμια Brookline Ma., Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), Ιωαννίνων και στη Θεολογική Ακαδημία της Μόσχας. Ανέπτυξε αξιοσημείωτη ιεραποστολική δράση στην Κένυα και σε άλλες αφρικανικές χώρες. Υπήρξε επίσης-μεταξύ άλλων-Γενικός Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και Πρόεδρος της Συνέλευσης Παγκοσμίου Ιεραποστολής του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών.

Ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος κυρός Αναστάσιος ανέπτυξε πλούσιο συγγραφικό, εκδοτικό και διδακτικό έργο. Το 1992 εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας. Από τη θέση αυτή πέτυχε την ανασυγκρότηση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας ενώ προσέφερε τις υπηρεσίες του σε μία κρίσιμη εποχή ανέχειας και πολιτικο-κοινωνικής αναστατώσεως, διατηρώντας την ειρηνοποιό στάση του. Στο πλαίσιο της διακονίας του συγκροτήθηκαν πάνω από 400 ενορίες, ίδρυσε ιερατικές σχολές και ανέπτυξε πρωτοποριακά προγράμματα στους τομείς εκπαιδεύσεως, υγείας, κοινωνικής προνοίας, αγροτικής αναπτύξεως, πολιτισμού και οικολογίας. Με τα έργα του αυτά πέτυχε συγχρόνως η Αρχιεπισκοπή του να καταστεί οικονομικά ανεξάρτητη. Συνεισέφερε επίσης δημιουργικά στη διεθνή αναζήτηση για την παγκόσμια ειρήνη, συμμετέχοντας επί 35 έτη σε θέσεις ευθύνης του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, ιδιαίτερα στον διάλογο με λαούς άλλων θρησκειών και ομολογιών.

Για το έργο του έλαβε σημαντικές διακρίσεις μεταξύ των οποίων τον Χρυσό Σταυρό μετά δάφνης του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (1994), τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος της Τιμής της Ελληνικής Δημοκρατίας (1997) και το Γερμανικό βραβείο «Klaus Hemmerle» (2020) για τη συμβολή του στην προσέγγιση και ειρηνική συνύπαρξη λαών και πολιτισμών. Υπήρξε αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών από το 1993 και επίτιμο μέλος της από το 2006. Μόχθησε για την ανάδειξη της σημασίας της αλληλεγγύης, της ανεκτικότητας και της αρμονικής συνύπαρξης των λαών, τονίζοντας ότι «η θρησκεία είναι θείο δώρο για να μαλακώνει τις καρδιές, να επουλώνει τις πληγές και να φέρνει ειρηνικά τους ανθρώπους πλησιέστερα».

Η Ακαδημία Αθηνών εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά της για την κοίμηση ενός σπουδαίου Ιεράρχη και επίτιμου μέλους της προς την Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας, αλλά και προς όλον τον κόσμο της ιεροσύνης και της χριστιανοσύνης. Αναρτά επίσης μεσίστιο τη

σημαία του Μεγάρου της για τρεις ημέρες από την αναγγελία της
κοίμησής του».